

PAKS és VIDÉKE

KÖZMŰVELŐDÉSI-, TÁRSADALMI-, GAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden héten egyszer, vasárnap. Előfizetési ára egész évre 6 frt; fél évre 3 frt; évnegyedre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 10 kr. — Hirdetések jutányos áron számíttatnak. Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba Dunaölvárra intézendők. — Minden kézirat, cserepéldány stb. Paksra a szerkesztőséghez kérietik czimeztetni.

Tisztelt olvasóinkhoz!

Midőn lapunkat mostani új czime alatt megindítottuk, első rendben Paks és vidéke nagyérdemű közönségének óhajtottunk találkozási helyet nyújtani, hol a kölcsönös eszmecsere által társadalmi, közmívelődési mezőgazdasági, ipari és kereskedelmi ügyeink megbeszélve s ezáltal közvetlen érdekeink előmozdítva és óva legyenek.

Bizalomteljesen fordulunk tehát szíves olvasóinkhoz és kérjük, szíveskedjenek ez irányban anyagilag, szellemileg és erkölcsileg támogatni s ez által lehetővé tenni, hogy a fent kitűzött célok minél hathatóbban s mindnyájunk javára előmozdítassanak.

A mai nap minden téren tapasztalható erős küzdelem és concurrentia mellett csakis úgy bírjuk meg állani helyünket — egyenként és összesen, — ha vállvetve s összetartva működünk.

Mi tőlünk telhetőleg fogunk iparkodni a fent kitűzött céloknak úgy szolgálni, hogy szíves olvasóink teljes megelégedését vívhassuk ki magunknak.

A szerkesztőség.

Hol van bajaink forrása!*

(III-ik közlemény.)

Hosszú időt, magasabb értelmiséget, esetleg tetemes vagyoni áldozatot tételez fel és úgy az embereknek csakis kis részével és azokból is hány és hányánál kevésbé kielégítő eredménnyel alkalmazható, — addig az első — a vallásos nevelés — általános; sikerrel alkalmazható szegénynél épp úgy, mint a csekélyebb ismeretek-

* E cikket a mai nap oly gyakran előforduló korrupció események alkalmával nagyon időszerűnek tartottuk közölni. A szerk.

A Paks és Vidéke tárczája.

Gyógyíthatatlan nyavalyák.

(A tudósok tévedései.)

Egy budapesti ismert ember néhány év arra a kellemetlen tapasztalásra jutott, hogy neki egy lyuk támadt a nyakán, az áll alatt. Közölte házi orvosával; aztán az egyetem jeles professzoraival; feküdt a klinikán, a hol furtak faragták, égették. Szánalom volt nézni a szegény embert a „kúra“ után, de a seb azért nem gyógyult be.

Elutazott Bécsbe; tovább utazott Párisba; a jeles orvosok tanácsát kérte, de az eredmény ismét az maradt, hogy a seb tovább is seb volt s nem lehetett beforrasztani.

Emberünk elvesztette kedvét az élethez. De a fejebe vette, hogy az „ilyen“ bajt talán Amerikába gyógyítták. Ráült a hajóra, s átvitorlázott az újvilágba.

Ismét jeles orvosok, híres tudósok, sok tanács, egy rakás mixtum compositum, de azért a lyuk megmaradt lyuknak és nem gyógyult be. Es emberünk most már végleg elhatározta magát, hogy ongyilkossá lesz — gyógyíthatatlan betegség miatt.

kel bírónál; megérti gyermek és öreg, férfi és nő egy aránt; célhoz vezet mindenkinél — csak tudni kell ily értelemben nevelni és oktatni — buzdítani és vezetni!

Azonban éppen itt, éppen e tekintetben járnak el leghelytelenebbül; csupa szélsőségekbe esünk és az arány közepét nem követjük.

Sokat, de sokat lehetne mondani úgy a közép tanodáink, mint a népiskoláinkban észlelhető hiányokról; azonban most csak a következőkre szoritkozom.

Közép tanodáinkban kezdik elhanyagolni a jellem képző klasszikusokat; legtöbben szeretnék véggépp ki küszöbölni, pedig láthatják, hogy mire jutottak a reál iskolák; sok a tárgy de kevés az alaposág; elmondhatni: et omnia aliquid, et toto nihil; és végre sokan, de nagyon csak „in vita minervá“ járnak Apolló templomát.

De van még egy nagyobb baj és ez: hogy a vallásostan mostohán adatik elő és az is, a mi elő adatik nem mindig teszi meg a kellő hatást, mert nem támogatják a többi — főleg a természetrajzi és természettani tudományok czélszerű előadója által; de sőt sokszor meg ingattatik.

Tisztelet, becsület a kivételeknek; de sokszor, tán nagyon is sokszor láthatni egy épp oly félszeg, mint bűnös jelenséget és ez: hogy a természettani és rajzi tudományokat vagy ön magokban, szárazon — és ez még az enyhébb eset —, vagy pláne oly intenczióval adják elő a fiatal, fogékony ifjúságnak, hogy tömjénezve legyen az emberi elme képzelt minden hatóságának egy részt, más részt pedig az előadó hiúságának; és csak ritkán oly czélzattal, hogy az ifjúság vallásos érzülete fenntartassák, ha még el nem nyomtatott és ébresztessék, ha szunyad.

Pedig ez utóbbi lenne a helyes módszer mert — helyesen elő adva — egy tudomány sem alkalmas annyira a velünk született vallásos érzület istápolására, mint a fent nevezettek;

Nem tréfa ez, kérem: minden nap van eset a hasonlóra. Emberünk határozott férfi volt, és bizonyára megöli magát, ha véletlenül nem laknak rokonai Drezeában. Oda utazott tehát bucsuzni. A rokonok sajnálkoztak (őszintén mert öröklésről nem volt szó) és még egy utolsó kísérletképen egy öreg orvoshoz utasították a beteget.

Kénytelen-kelletlen ráadta a fejét az orvosi vizsgálatra. Az orvos megnézte a sebet.

— Hm. Magának nem doktor kell, barátom. — Tudom. Nekem már sirásó kell.

Vakapád! — mondá az öreg doktor. Magának borbély kell. Ott lakik egy szemben: menjen, huzassa ki ezt a fogát, ni! Érti?

Emberünk kihuzatta azt a fogát, a melyiket az orvos kijelölt.

— No, most menjen haza, és jobban lesz három nap múlva. Sebe egyszerű isztula volt, attól a fogtól, a melyiket kihuzattatott.

Ugy történt. S mikor a nyaron itt jártak a külföldi orvosok, s verük e drezeai „csouatevő“ is, a gyógyult beteg a nyit utczán hájánan kezét csokolt az orvosnak.

Meg is erümelte, mert tanácsa egy életet mentett meg az ongyilkosságtól.

de viszont egy tudománnyal sem lehet — ha szárazon v. a fent jelzett hibás intenczióval adatik elő — annyi rombolást tenni az ifjak kedély világában, mint ezekkel, — Igaz, hogy azoknál, kik egész életüket tudományos pályán töltik, az így ejtett csorba lassan és lassan és a legtöbbnél ki köszöriütketik és a scepticismus — mint első hatás — által megingatott lelki egyensúly — bizony sokszor keserű tapasztalatok árán de ismét helyre áll.

Amde mi történik azoknál — pedig csak száma napról napra nagyobb —, kik legtöbbször gyöngye elő menetel miatt félbeszakítják, vagy nem teljesen fejezik be a megkezdett tanulmányokat; messze vezetne ezt részletezni! Elég ha jól megfigyeljük a mai társadalmi életet és annak jelenségeit, — gondoljunk csak felette! A legtöbb esetben minden családi, társadalmi betegség vissza vezethető arra, hogy az emberek nagy része a megkezdett de be nem fejezett tanulmányokkal vagy meg nem értett tudománnyal, az az: felületességgel, tudékosággal, és az ezzel járó vallásossággal vagy legalább is megingatott vallásos érzülettel lép ki az élet küzd terére! Kérem, gondolkodjanak e thema felett azok, kik hivatva vannak e nevelési irányt és módszert meg alapítani, — ha figyelembe vesszük, hogy az ember nemcsak fizikai és szellemi hanem vallás erkölcsi lény is; ha meg gondoljuk, hogy valamint annak a fizikai embernek, ha testileg épségben akar kifejlődni, megfelelő egészséges ételekre italokra van szüksége, — azonképpen a velünk született szellemi képességet és vallás-erkölcsi érzületet is csak megfelelő táplálás, edzés által lehet helyesen kifejezni és gyarapítani; ha tehát mindezekkel komolyan és behatóan foglalkozunk, — lehetetlen, hogy be ne látnák, hogy — nem szólva a részletes intézményekről — összes társadalmi bajaink forrása első rendben ön magunkban, nevelési rendszerünkben, életmódunkban van —

Hallatlan kinokat állott ki egy másik budapesti üzletember. Az összes fővárosi orvosok nem tudtak rajta segíteni. Végre egy hirneves és gyakran emlegetett tanár orvosunk így szólt a beteghez:

— Az ön baján itt mi nem segíthetünk. Egyetlen hely van még, a hol reménye lehet a gyógyuláshoz. Utazzék el Franciaországba. Páris mellett van egy fűrdő, X...; ott talán meggyógyul.

A beteg pakolt és elutazott Párisba: De előbb jónak látta egy francia híres orvossal értekezni.

— Hja, barátom, az ön baján itt nem segíthetünk, — mondá a francia. Hanem maga ugyanis német ember. Nem messze esik magához Magyarország. Ott menjen el Budapestre, s keresse fel a „Sárosfűrdő“ nevű gyógyfűrdőt. Ha nem sajnálja a költséget, ott biztosan meggyógyul.

— Micsoda? Hát hiszen en kérem Budapesten lakom, a Dunaparton, szemben azzal a Sárosfűrdővel!

— Lehetetlen! Hát ki küldte önt ide?

— Egyike a mi tudósainknak.

A francia orvos nem tudta hirtelen, hogy nevesse-e az eseten, vagy sajnálkozzék.

A szellem egy oldalulag, vagy felületesen táplálthatik és a vallás erkölcsi érzület, — melynek fejlesztése és nemesítése egyedül teszi az állat embert valódi emberré — kevésbé ápolatik, vagy plane sokszor meg is öletik.

Ki nincs meggyőződve arról, hogy az embernek vagy ha úgy tetszik: a született állat embernek csakis e 3 irányban, ezen 3 természetéhez mérten kell neveltetnie, hogy valódi ember legyen belőle, — annak kedvéért meg elemezem a dolgot!

Ugyan kezdem, mi az a fizikai, állat ember? Egy éppen oly állat, mint a többi mely csak eszik, iszik, ló—fut, aztán dolgozik is!

Ha már most a nevelést tisztán a fizikai ember természetének megfelelőleg úgy intéznék, hogy jól és megfelelőleg táplálnók, munkával és gymnasztkával edzenék; mi lenne ity egyedül?

Tán kitünő akrobata, kitünő vivó stb. egy nagy erejű, egészséges állat.

Lehetne-e ily idomítás mellett nevelt egyedekkel magasabb czélokot elérni? soha?

De viszont ha a szellemet — tegyük hozzá paralel a testtel — mindenféle egyoldalú tudománnyal edzenők, hiszi valaki, hogy ez elég lenne? Én nem! Mert az ilyenből lehet ugyan kitünő szakember, — de lehet ügyes, furfangos róka is, mely annál veszedelmesebb, minél nagyobb elme éllel bírand! Az ily egyoldalú szellemi kiképzetés mellett sem lehet nemesebb czélok elérésére feltétlenül alkalmas egyedeket nevelni!

Mi marad hátra? A vallás erkölcsi lénynek paralel nevelése a fizikai és szellemi emberrel

Csak ily nevelés biztosít a társadalomnak a hazának és az emberiségnek megbízható munkásokat, nemesebb és magasabb czélok elérésére alkalmas egyedeket! csak az így nevelt egyedek által képezett társadalomban lesznek a családi és polgári erények otthonosak: csak az ily társadalomban lesznek erkölcsök szilárdak melyekről oly rég elmondta már a költő: „Minden állam talpköve az erkölcs, mely ha elvész, Róma ledül és rabigába görnyed“!

Nincs, nem volt és nem lesz az emberiségnek oly nevelési módszere, mely — egész általánosságban véve — pótolhatná az igaz vallásos nevelést.

Tessék el hinni, ha ezt jobban felkaroljuk a családban épp úgy, mint az iskolákban, — sok oly intézményt fogunk nélkülözhetni, melyeket most nagy költséggel tartunk fenn, de a melyek mégis céltévesztettek; céltévesztve azért, mert a legtöbb, sőt mondhatnám összes társadalmi bajaink forrása a vallástalanság; hogy e bajok a családban és társadalomban mily nagy számuak

Egy vidéki házaspár majdnem tíz évig élt együtt anélkül, hogy házasságukat gyermek örvendeztette volna meg. Le is mondtak arról a gyönyörűségről.

Egy napon azonban a nő betegeskedni kezdett, és mint a vízkórosoknál, hatalmas puffadást észlelt magán. Nem tudták elképzelni, hogy mi lehet a baj.

Azonnal feljöttek Budapestre, s egyik nagy-hírű sebész tudósunktól kértek tanácsot és segínyt a tudós megvizsgálja e beteg nőt és megállapítja, hogy itt roszindulatu belső daganat támadt, a melyet operálni kell, előbb azonban fürdő szükséges. Tessék Bädenbe utazni.

Keservesen pakolt fel a szerencsétlen házaspár, s elutazott. Bécsben azonban jónak látták egy ismerősük tanácsára a jó öreg S... orvost felkeresni tanácsért.

Az öreg szétnéz a beteg körül, meg vizsgálja, s azután így szól:

Menjen nagysád Bädenbe, nem bánom, de két hónap múlva otthon legyen, mert az anyai örömöknek legjobb hely az otthon!

Igy változott a nyomorúság örömné.

És ezek a történetek nem költötték: Iga-zak: Tudok még akárhányat, a melyek jellemzik az orvosi tudomány tévedéseit.

és mily különbözők, látjuk naponta; vajjn helyes-e, okos-e minden egy ily baj orvoslására külön intézkedést — törvényt — alkotni? vajjon célra vezető-e minden egyes betegség szülte állapotoknak megfelelő intézményt — fogház, erkölcsnemesítő egyet stb. — felállítani? Soha! A vallástalanságból származó bűnök, vét-ségek száma oly nagy és oly romahosan nő, hogy ha nem alapjában orvosoljuk a bajt, — hanem csak egyes tüneteit iparkodunk orvosolni; úgy eljuthatunk odáig, hogy a társadalomnak az egyik fele — a jobbik — fogház, kórház stb. fentartó lesz — a második fele pedig — az eltévelyedettek — lesznek az örzöttek, ápol-tak, gondozottak!

De vajjon ki kívánná az ily állapotok be-következését? Ugy hiszem, egyikünk sem!

És ha nem, tegyük meg dolgunkat e téren egyenként és összesen.

Kezdjük a családban a vallásos nevelést és folytassuk az iskolákban; ne csak a nép hiva-tott előjárói és tanítói, hanem magunk is járjunk elől jó példával az isteni tiszteletek látogatásá-val; mert hiába! ha valahol úgy erre nézve legjobban alkalmazható ama mondás: forma dat esse rei!

Nálunk — mint mezőgazdasági államban, hol a népek legfőbb jövedelmi forrását a nyers termelés képezi — nem lene szabad a mai nehéz viszonyok között feladni a lelkeseknek és tani-tóknak, hogy az a nép, melyet az ő mindennapi kenyerének biztos megkeresésér is tanítunk; ok-tatunk, — több vonzalommal és több tisztelettel is van előjárói iránt; nem kell feledni, hogy ma már nem elég a dogmák száraz előadása a temp-lomban és holmi nem nekik való tudományok tanítása az iskolában, — hanem saját mesterségé-ben, a mezőgazdaságban is kell nekik jó tanács-ésal, jó példával előjárni, ez többet ér a sok és nem a népek való tudomány elő adásával; és végre ne feledjük hogy az a nép buzgóbban tud imádkozni, ha látja hogy mindennapi fáradozásá-nak csekély gyümölcsét eléri és élvezheti; és végre ne feledjük, hogy annak a népek, mely meg-elégedetten és némi jóllétben él, az imája kedve-sebb, Isten előtt mint ha a kétségben esés és nyo-mor indítja fohászra!

Azonban legyen ebből egyelőre ennyi is elég; gondoljunk, elmélkedjünk e thema fölött, mert bizony, bizony mondom, nagyon szomorú jelenségeket láthatni már nem csak az úgy neve-zett művelt osztálynál, hanem magánál a népnél.

Gondoljunk és tegyünk; ma még nem késő de ha nem segítünk e bajon, későn lehet.

Agricola.

(Vége.)

A részletivekkel való visszaélések.

A részletivekkel üzött kereskedés oly tág terét nyújtja a legveszedelmesebb vissza élé-seknek, hogy a többnyire szegény emberekből álló részletiv — vásárló közönség panaszai sok dolgot adnak az illetékes hatóságnak, de mennyi azoknak a száma, kik keservüket csak szomszédoknak panaszolják el vagy magukba fojtják, mert nem tudják az utakat és másokat, hogy hol és miként mondja el baját. A „Magyar Merkur“ című közgazdasági szaklap és sorsolási értesítő igen behatóan foglalkozik ezekkel az égbekiáltó visszaélésekkel. Számos fejtegetés-ből adjuk a következő sorokat: Az 1883-ik évi XXXI-ik törvényezik 8-ik szakasza azt az intézkedést tartalmazza, hogy a részletügylet megtámadható, ha az értékpapír oly árban ada-tott el, mely az ügyet megkötésekor jegyzett árfolyamot és annak a részletügylet tartalma szerint számítandó évi 15 százalékát meghaladja. A törvényhozó intencziója kétségtelenül az volt, hogy a vevőt ki többnyire oly körökbe tartozik, mely az árrakkal és a számításokkal sem igen van tisztában megóvja az uzsorásko-dó kiszípolozástól; és különben a 15 % már elég dús polgári haszon oly üzletnél, hol az eladó jelzáloggal biztosítva van! Tehát a törvény értelmében az eladó jogosítva van oly papírost melynek árfolyam értéke 100 frt 115 frtert eladni,

Azonban a gyakori dolog. A részletüzleteket leggyakrabban 36 havi részletre adják el és a 15% nem úgy számítják mint a törvény szelle-m kívánja, azaz a künnlevő tőkeösszeg után pro- vala temporis, hanem az üzlet egész tartamára úgy, hogy egy 100 frtos értékpapír 24 havi részletre 130 frton, 36 havi részletre 1.45 frton adatik el. Minthogy a törvény értelmében az egyes részletek közötti határidőnek egyenlőnek kell lenni, világos hogy az eladónak az eladott értékpapírba beruházott tőkéje, a részletügylet megkötésétől annak lejártáig számítandó idő feléig van csak künn. Így tehát az eladónak a törvény 8-ik szakaszában engedélyezett 15% helyett 30% haszna van oly üzletnél melynél az eladott tárgy maga biztosítékul mindaddig az ő birtokában marad, míg a vételár az uzsora-haszon, a bélyegilletékek, különböző díjak és költségek teljesen nincsenek lefizetve. Ha eze- ket a díjakat és mellékköltségeket mind hozzá-számítjuk, akkor a legritkább esetben marad a tulajdonos 50-60 %-on alul. Egy 8 frt 30 kr. értékű Basilika sorsjegy részletfizetésre vásárol va egy szegény mosónénak épen 16 frtjába kerül. Ezt pedig nem lehet már polgári haszon nak mondani, ez veszedelmes uzsora.

Az ugynevezett zálogüzlettulajdonosok ellen még pedig jogosan és helyesen mindig szigorúbb és szigorúbb rendeleteket hoznak hogy mennyi kamatot szabad szedniük hogy a bélyegilletéket nekik kell fizetnők stb. Ezek az intézkedések jogosak és méltányosak, de mi történik most. Nézzünk csak körül a fővárosban, azt látjuk, hogy az úgy nevezett zálogüzlettulajdonosok üzleteket lassankint részleti üzletekké változtat-ják át. A ki tárgyakra ad zálogkölcseint annak 10,000 frtot biztosítékul kell letennie, nem szabad 15%-nál nagyobb kamatot szedni, a zálogcédelulát 6 hónapnál hosszabb időre nem állíthatja ki, a bélyegeket és díjakat neki kell fizetni, a mellett gyakran ki van téve annak a veszélynek hogy a tárgyak megbecsülésénél csálódhatik vagy megcsalatik, végül a zálogba tett tárgyakon drága bő helyiségekre van szüksége; ellenben a részletüzleteknél nem kell biztosíték nem kell nagy helyiség nincs eset

arra hogy csálódjon vagy megcsalattassék, a a bélyegeket és díjakat a vevő fizeti és mindezen felül szedhet még amaz kamatot a mennyi csak neki tetszik, mert oly időre állítja ki a részlet-iveket a mint akarja és az értékpapírokat nem teszi tönkre a moly, mint a ruhákat tehát jöve-delme mindenképen biztos.

Egy tekintélyes napilap a részletfizetők- nek eladott sorsjegyekről írva azt az óhaját fejezi ki, hogy az 1883-ik XXXI-ki trvezikk 8-ik szakaszát kuriai döntvénnyel akként magya-rázzák, hogy a részletügylet tartalma szerint számítandó évi 15 százalék csak a künn lévő követelés idejére, vagyis pro rata temporis szá-mítando, mert a törvényhozás szelleme ezt így kívánja. Azonban sokkal helyesebbnek tartanók mi azt ha maga a törvényhozás tenné ezt, annál is inkább mert a sorsjegy társaságokról szóló új törvényjavaslat tárgyalásánál lesz alkalom ezzel az ügyel is behatóbban foglalkozni.

H i r e k .

— Mérgezett paprikát árulnak a paksi heti vásárokon s már is több betegedési eset adta elő magát. Hallottunk esetet, hogy a megpap-rikázott hús, egészen megkékült a hamisított paprikától. Ajánljuk az ügyet erélyes bíránk figyelmébe.

— Május 1-én a helybeli huszárok a lak-tanyánál állítottak fel egy szép május fát: „Él-jen örmester ur Szabó és neje“ felirattal szép koszoruban; egyet pedig a Kovács ház előtt Szalacsy hadnagy urnak.

— A paksi polgári olvasóköriben mult va-sárnap volt a tisztújítás. Megválasztott elnök-ké: Klein Hermann, alelnök lett: Krausz Pál, első jegyző Wertheim Zsigmond, másodikjegyző Herman Miksa, pénztáros Rabinek Zsigmond, könyvtárnok Goldstein Sándor. Egyben megem-lítjük, hogy ezen körben a „Magyar Szövetség“

... hazafiatlanságáról cik-
... felháborodást szült, hogy a lap
... határozta el a fiatalság. A cikk-
... metetlen az foglaltatik, hogy: zsidóból
magyar és hazafi nem lehet. — Ez ugyan me-
részt állítás az említett lap szerkesztője részé-
ről s ha a hazafias érzelmű fiatalság felháborod-
dott, — nem csodálkozhatunk felette. A tapin-
tatlanlás mindenkor veszélyes szokott lenni s
mi hisszük is, hogy laptársunk jobban ki fogja
fejteni álláspontját e tekintetben s megnyug-
tatja a felháborodott kedélyeket.

— **Bizonyos körökben** az a vélelem ural-
kodik, hogy a „Duna Vidéke“ című lapun-
kat a szegvárdi kir. törvényszék tiltotta volna
be; miért is jónak látjuk kijelenteni, hogy ez
nagyon téves nézet. Kijelentöttük már e lapunk
első számában, hogy a nyomdász és a szerkesztő
között felmerült okok miatt szűnt meg a „Duna
Vidéke“ s jelent meg a „Paks és Vidéke“, mint
annak folytatása, hogy tehát a kir. Törvényszék
előtt ilyen dolgról szó sem volt s nincs is.

— **A pécsi kiállításra** még e hó 10-éig fo-
gadhatnak el bejelentések. Figyelmeztetjük erre
a körülményre az érdeklődőket. Eddig 1300-on
felül jelentkeztek kiállítók.

— **Makáma.** Egy kérvény szövege küldet-
tett be hozzánk, a paksi bíróság választás ellen,
melyet érdekességénél fogva szóról szóra köz-
lünk. — „Kegyelmes uram Minister! Van itt
Pakson számtalan sok filiszter; Akik voksolnak
a rosra s kerülik a jót, És így választottak
ez idén is bírót. Választottak pedig olyat a ki
sem turos, sem mákos, Hanem száraz „Mácsik“
még csak ném is zsiros. Hej! pedig olyat vá-
laszthattak volnk, Kinek párját felmutatni nem
képes vármegyénk — Tolna — Választhattak
volna pedig engen — Ezt vártam én és felesé-
gem — Volt is már szavazatom 3275; Ált is
kicsinye, nagyja hátam mögött! De az ármány
szülte fufang, Hol az ember nem is várja, ott
lapang; És mert a templomba Mint orgonista
Nélkülözhetlen vagyok, A miért évenként né-
hány forintot is kapok, A nagyságos Apát ur
nem engedte; Hogy bírót választson a nép ke-
gyelete. Mert kérem szépen én 48-as honvéd
vagyok Kinek hős tette, mint a nap egy ragyog
Es azon jelszóval: Dicsértessék az ur Jézus
Krisztus! Én voltam a legnagyobb hős és vir-
tus! Es engem nem választottak meg bírónak!
Ez a jutalma a hős honvéd, pópista, organista,
irónak! Engem, ki az igazságot szeretem; Ezt
zsidónak, pogánynak kereszténynek egyformán
mérem. No de se baj, honvéd őrmester voltam
én azért, A ki harcolt a szabadság és hazáért
De még is kérem kegyelmes Minister uramat!
Vegye tekintetbe kétségbeesett állapotomat! Es
bontsa fel a paksi bíróság választást és választas-
son meg engem és nem mást. Mert én kormány
hü ember leszek, és csak a mit a minister ur
akar, azt teszek. Ezt kéri és ezekért esdik Leg-
alázatosabb szolgálója Eberling.“

— **Tűz E** hó 4-én virradóra Weiszberger
Mátyás hagyma utcza lakos háza kigyuladt és
az éppen mosás után a padlásra teregetett összes
fehérneműje is lángok martalékává lett. A ház
egészen leégett. Szántsándékos gyújtogatásnak
tulajdonítják a tüzet; a mi szerencsére elotta-
tott mire a roppant nagy széi keletkezett,
különben Paks porra égett volna.

— **A paksi urodalom** legutóbb megtartott
közgyűlésén kimondotta, hogy a Casinó nagy
termét ezentul még jótékony előadásokra se
adja át díjtalanul s az uradalmi megbízott ut-
sítottatott, hogy ily természetű kérvényt senkitől
el ne fogadjon. A teremért fizetendő estenkint
20 frt; — színész társulat előre köteleztetik
20 frt biztosítékot letenni s minden előadásért 2
forint díjat. — E szigorú intézkedésre az in-
dította az uradalmat, mert egy jótékony czélu
előadásra a terem díj nélkül engedtetett át s
az uradalom, az előadás után a gyepmester
által volt kénytelen a terem kitisztíttatni. —
Egy ket tapintatlan varaki eljárása által az
urodalom jó akaratát elvesztette most már
minden jótékony czélu rendező előadás; de
méltyenyóink a szigorúságot, ha valóban oly
módon hagyatott ott a terem, a miut azt elmon-
dottuk.

— **A mint értesülünk** paksi királyi járás-
bíróvá Szentpétery József, szegvárdi kir. tör-
vényszéki bíróság fog kineveztetni.

— **A Kovács féle kerti helyiséget,** Rézman
János a nagyvendéglő bérlője vette át a május-
szeptemberi öt hónapra 300 frtért! — Szeren-
csét kívánunk a vállalathoz. — Az eddigi bérlő
Vonya, a volt Nedeszky, most Kratzl féle
helyiségekbe költözik át s nyit vendéglőt a
melyet eddigi törzsvendégei támogatni ígértek.

— **A paksi országos vásár** e hó 14-én lesz.

— **Emberbarátok figyelmébe.** Egy 2 éves,
szép egészséges fiu ajánlatik örökbe jószívű
emberbarátok figyelmébe. A gyermek átvehető
Közép Hidvégén br. Jeszensky József ur birto-
kán Gremsperger Ferencz kertésznél. — Köz-
benjárást szerkesztőnk is elfogad, a kis ártatlan-
ra való tekintetből.

Vegyes hírek.

— **Nem rossz!** Dömötör Károly tanfelügyelő
nyilatkozik a „Pécs“-ben, mely szerint érdemes
hitelezőnek s azoknak, kik váltóin fungáltak
s ez ideig fizetni is szívesek voltak, — igéri
hogy kifizeti őket, csak jelentkezzenek nála vagy
új állomás helyén Besztercebányán.

— **Öngyilkosságok.** Koller Lipót pécsi nyom-
dász, Rámáztetter által üldözötve s tönkre téve
lévén, föbe lötte magát. — Prükler László
budapesti pezsgógyáros zilált anyagi viszonyai
miatt föbe lötte magát; de életéhez van remény.

— **A kir. Curia** elnökévé Szabó Miklós ne-
veztetett ki.

— **A nagy székelyi olvasókör** alapszabályait
a minister jóváhagyta.

— **Agyoncsapta** a villám Lisztes Károly,
dunaszentgyörgyi gazdának a nejét ápril 26-án.

— **A márna hall** ellen ir a Kalocsai Né-
lap s óv a márna evésétől, mint a mely hal
szerinte mérges. Mi, itt Pakson szeretjük a már-
nát. A kalocsaiak valószínűleg a Vajásból fogott
márnát élvezhették, s azt elbisszük hogy mér-
ges, — de lehet, hogy állott volt.

— **Feuer Náthán** ministeri kiküldött Ka-
locsan és környékén megvizsgálta az iskolákat
s a tanulók s zemeit. Sok szembajost talált (tra-
choma, egyptomi szemlobosokat), így jó lesz
erjed venni a bajnak, míg jobban el nem terjed.

— **Az „Ungvári Közlöny“** az adófelügyelő
intézményről, e ne bántás virágról cikkezvén, a
megyei hatóság megkereste a kir. ügyészséget,
hogy ezen állítólag politikai tartalma cikkei
miatt adja be vádját. Tessék! hová jutott a vár-
megye!

— **Vörösmarty János** járásbíró, a pestvi-
déli törvényszékhez törvényszéki bíróság nevez-
tetett ki.

— **A magyarországi póstamesterek** egylete
folyó hó 23-án tartja Budapesten évi rendes
közgyűlését.

— **Halálozás.** Tagyosi Csapó Emilia 84 éves
korában elhunyt Dunaszentgyörgyön, mult hó
18-én. Hült tetemei a tengeliczi családi sírbolt-
ba helyeztettek el örök nyugalomra. Dánay Já-
nosné szül Lovász Anna Gyöngyön mult hó
17-én elhunyt 39 éves korában. Béke poraikra.

— **Hol isznak legtöbbet.** Ha az egyes or-
szágok statisztikája nem csal, úgy Mainzban
isznak legtöbbet. A 60,000 lakosu városnak van
360 koresmája és vendéglője; ha már most szá-
mitásba vesszük a különböző sör-, bor-, és sze-
ses italok elárúsítási helyeit; akkor azon meg-
lepő eredményre jutunk, hogy minden 87 lakos-
ra — a nőket és gyermekeket is beszámítva —
esik egy—egy koresma illetve elárúsító hely.

— **Görögország** az egyetien szőlőművelő
állam Európában, a mely eddig meg phylloxera
mentes. Vedekezik is teljes erejességgel a vész
behurcolása ellen úgy annyira, hogy a külföld-
ről mindennemű növény behozatala szigoruan el-
van tiltva.

— **Trefort a gyermekekért.** Trefort vallás
és közoktatásügyi miniszter legújabbán kiadott
korlevelei ismertetien bebizonyította, hogy tel-
jesen telkeből magasztos hivatásának kíván elni.
A korlevel a kir. tanfelügyelőkhöz, egyházi fő-
hatóságokhoz van intezve s a gyermekehámozás-
jesztő aranyaira hívja fel a figyelmet. A gyer-

mekelet valóságos rémei: váltóláz, himlő, ron-
csoló toroklob stb. talán sehol sem kívánnak
annyi áldozatot, mint nálunk. A művelt nyuga-
ton az emberi lakók romlott levegőjében s a
megfertőzött ivóvizben találták meg e bajok
forrását s minden módot elkövettek a helyzet
javítására. Az igyekezet sikerre vezetett ott s
azért nálunk is ajánlja a miniszter, hogy nevezett
czimek követeljek meg a tanítótól az iskolahelyi-
ség gyakori szelőtztetését, tisztántartását. „Állan-
dó éberséggel ügyeljenek arra, hogy az iskolai
kutak környékére, sőt az egész udvarra állati
szemetek, ürülékek le ne rakassanak, a kutakba
sehonan az ily alapból származó méreg be ne ha-
tolhasson; tegyék kötelességükké, hogy a reájuk
bizott ifjuságot tanítsák általában az egészség-
tanra, de különösen a szobai levegő tisztántar-
tására, az ivóvizeknek megválasztására, minden
alkalommal figyelmeztesse őket a rossz levegő és
a megfertőztetett víz használatából támadó élet
veszélyes betegségekre. Hagyja meg a czim a
tanítóknak, sőt tegye kötelességévé a lelkészek-
nek is, hogy a köznépet kiváló gondal oktassák
és vezéreljék lakószobáik levegőjének, kutaik s
udvaraik környékének tisztántartására.“

— **Fogfájás ellen.** Főzzünk repkénygyöke-
ret eső vízben s e folyadékkal öblítsük száunkat
a fogfájáskor s a leghevesebb fájdalom is meg-
szűnik. K... i.

— **Modern czéger.** A „Szepesi Lapokban“
olvassuk: Szomotorban Zemplén-megyében a
zsidó koresmáros a község bírója is. A község
tagjai ott intézik el magán és községi ügyeik java
részét. A koresma ablakára ríkitő betűkkel van
kifestve: „a község bírója.“

— **A regálék megváltása.** A pénzügyminisz-
teriumban nagyban folynak az előmunkálatok a
regálék megváltása iránt. Ez idő szerint a leg-
újabb adatokat kívánják be a helyhatóságoktól
arra nézve, hogy helyeken képez a regálék ma-
gántulajdont, vagy községi birtokot, s hogy meny-
nyi az egyes helyeken az évi bér s illetve az adó-
összegekből meghatározható tiszta évi jövedelem
Ezen adatok fogják a regálék becsülésének és a
megváltási összeg megállapításának alapját képez-
ni. Mihelyt ezen adatok összegyűjtve s kellőleg
feldolgozva lesznek, a törvényjavaslat kidolgo-
zására kerül a sor, a mely remélhetőleg az ősz-
szel terjesztetik az országgyűlés elé.

— **Erdősítési jutalmak.** A földművelés-, ipar-
és kereskedelemügyi ministerium több rendbeli
jutalmat tűz ki az országos erdei alapból a ma-
gasabb hegységek fensíkainak, tetőinek és ge-
rinezeinek vagy meredek oldalainak s illetve a
közgazdasági érdekből erdészetiileg művelendő
oly területeknek beerdősítésére, melyekben hegy-
omlások, hógörgetegek megakadályozása, szélvé-
szek és vizek rombolásának, valamint a futóho-
mok tovább terjedésének megállítására végett az
1879. évi XXXI. t. c. 165-ik szakaszában megje-
lent erdősítés közgazdasági szempontból szükse-
ges s a melyeken létrejövő erdők véderőkkül fog-
nak szolgálni. — Az első nagy jutalom 1009 frk
aranyban, a második 800, a harmadik 500 frank
aranyban; az elismerő jutalmak pedig 400, 200,
és 100 aranyban vannak megállapítva. E jutal-
makra versenyezhetnek mindamaz erdősítések, a
melyek 1888. évben nem állami költségén foga-
natosítottak. A jutalmakat 1889. évben szolgál-
tatják ki.

Színészet Dunaföldváron.

Szombaton apr. 28-án Tót leány ke-
rült színre kis számú közönség előtt. Ma-
kay — Gyarmathit a pipogya, papucskor-
mány alatt nyugó férjet, Lengyel — Ban-
dit, Géczy — Kospált, Kovács — Liptá-
kot, Makayné Otös Marit jól játszották.
Dunai Borbolyában mulattató volt. Réthy-
né — nemcsak szép, kedves, de jó Hanka
is volt.

Vasárnap apr. 29-én A cigány Szig-
ligeti pompás humorral irt színművében tet-
tek ki magukért színészeink. Zsiga cigány-
ban Nyiri a sugó mutatta be magát mint
színész. Inkább szeretttük volna ugyan más-
tól látni e szerepet, de dicséretére legyen
mondva — ő sem ejtette el. Géczyné Ró-

szében remekelt. Jók voltak még kisebb-nagyobb szerepeikben Lengyel — Gyuri, Réthy — Évi, Makay — Kurta.

Kedden május 1-én a vízkárosultak javára akart rendezni az igazgató előadást, de — elmosta az eső.

Csütörtökön május 3-án Lengyel József társulatunk ügyes baritonistája jutalmajátékára Vidor Pál Vörös sapkája került színre, szép intelligens közönség előtt. A jutalmazandón kívül, ki Szel Matyit játszta, Kovács Béla — János, Géczyné — Teréz, Réthy — Juczika remekeltek. Dunai — Szurok csizmadiában ismét egy új oldalról mutatta be magát, még pedig előnyösen.

Irodalom és művészet.

„Költemények” cím alatt Jozgics János baranya jánosi plébános előfizetést hirdet. Az előfizetési felhívás így hangzik: „Nagyérdemű közönség! A költészet a legszebb, legmegnyerőbb művészeteknek egyike, sőt mint egy jeles író mondja: „művészetek művésze.” Barátja ez az emberi szívnek, melyet felvidámit; a léleknek, melyet kellemesen szórakoztat: a legszentebb érzemények lángját gyújtja fel, s azokra nemestű befolyást gyakorol. A költészet irt ad a kebelnek, lelki harcainkban vigasztal, balzsamot önt a szellemi sebekre s sokszor csodálatosan gyógyít. Épen ezért a jóirányú költészeti munkáknak is tagadhatlanul fontos és szép hivatásuk van! — E tudat lebegett szemem előtt is, midőn költeményeim megírásához fogtam, s azok egyrészt jelen sorokban való hirdetését közrebocsajtottam bátor vagyok.

Midőn tehát „Költemények” című szerény munkámra a nagyérdemű közönség becses figyelmét ezennel föl hívni szerencsém van, teszem ezt azon jóakaratu törekvésből, hogy ezzel — bár parányilag is — a költészet fenntebbi magasabb czéljainak előmozdítására némileg hozzájárulhassak.

A költemények, melyek 10 nap múlva elhagyják a sajtót, körülbelül 100 lapra terjednek s az alulírt szerzőnél 1 frt árban megrendelhetők.

A szerény munkára a nagyérdemű közönség becses figyelmét újból föl hívja, kegyes pártolásért eszedzem.

Beküldetett hozzánk továbbá: **A Gyakorlati kereskedelmi tudományok** nagyszabású munka 36-ik füzeté. Szerkeszti Zachár Gyula tanár. Előfizethető az eddig megjelent munkára 12 frttal Budapesten, Albrecht 8 szám alatt. Valóban e munka megérdemli, hogy pénzintézetünk s kereskedőink tömeges pártolásban részesítsék. — A „Magyar Műh” előfizetési ára egész évre csak 2 frt. Az előfizetési pénzek a lap címére Búziásra küldendők. A „Művészeti Lapok” megjelenik Budapesten előfizetési ára egész évre 3 frt. — Művészeink figyelmébe mindkét folyóiratot melegen ajánljuk. — A „Szőlészeti, borászati és gazdasági lap” előfizetési ára negyedévenként 1 frt. szőlős gazdáink igen sok hasznos tudni valót találnak benne. Az előfizetési pénz Kassára küldendő.

„Rómáig és vissza” című utirajza Bátorfi Lajos, a „Zalai Közlöny” szerkesztőjének Nagy-Kanizsán az ígért időre díszes kiállításban megjelent. A vallásos emelkedettségű írt munka kiterjed a római ókorbeli nevezetességek rövid ismertetésére is, de főleg a pápai jubileumi szép napok leírása volt legkedvezőbb tárgya. Velence, Nápoly, Pompei és Flórenc élénk rövidséggel ismertetnek. — Diszkótésben 2 frt, illet e 2 frt 15 kr, mely összeg postautalványon a szerkesztőhöz Nagy-Kanizsára küldendő.

Köz- és mezőgazdaság.

A baromfiak mint segéd munkások a mezőgazdaságban és kertészet körül.

Ismeretes tény, hogy a baromfiak táplálékát nemcsak növényi, hanem állati és ásványi részek is képezik; megeszik a legkülönbözőbb növényi magvakat, füveket, gyümölcsöt, állati hulladékot, hullóket, rovarokat, férgeseket, homokot, meszes földrészeket stb., melyeket sokszor tudunkon kívül a legkülönbözőbb helyeken és módon szednek össze, így iparkodván az emberek által legtöbb esetben mostohán vagy egyoldalulag kiszabott táplálkozásokban az egyensúlyt megtartani.

Ismerve tehát táplálkozási feltételeiket, sohse mulasztjuk el azokat észszerűen, okosan kielégíteni, mert csakis így várhatunk kellő gyarapodást és termést a tojásban. A baromfiaknak ahhoz, hogy jól tojjanak, főleg az állatvilágból való tápszerekre és méztartalmas anyagokra van szükségük, magától értetődően, hogy a jó friss víz télen, nyáron elengedhetlen, éppen úgy a tiszta s télen még kevesebb meleg hely is.

E szükségleteket azonban nem szabad nagy

költséggel, vagy nagy munkaerővel előállítani, mert ez által a jövedelmet, melyért tartjuk őket, felemészítik s az ilyen baromfi gazdaság, ha még oly disztes is, nem lehet kívánatos, de nem is rationalis.

Egy gazdaságban s a háztartás körül mindig vannak állati hulladékok, melyekből okosan felhasználva — nem csak nyáron, de télen is bő és megfelelő táplálékot juttathatunk a baromfiaknak; ilyenek főleg elhullott állatok maradványai, melyeket megszáritva télre is eltehetünk, — továbbá konyhai hulladékok, jideszámítva magát a tojás héját is, mely összetörve bármely tápszerbe bele keverhető.

Azonban az eljárás mai nap, midőn már főleg az olcsóbb termeléssel bírnunk versenyezni, magában véve nem elegendő. Iparkodnunk kell oda hatni, hogy akkor, midőn a baromfiakat tápláljuk, a mezőgazdaságban és kertben hasznos munkát is végeztessünk velük.

Hogy miként lehetséges ez, elmondok tájékoztatásul egy pár esetet.

A gazdaságban és kertben legfélelmetesebb ellenségeink a rovarok; nagy szaporaságuk s apró voltuk miatt emberi kéz által legtöbb esetben ki sem irthatók; sportból senki sem vadászta, mint a nagyobb állatokat, pénzért munkaerővel irtani pedig kész veszteség! Legczélsebb ily esetekben azon állatokat s a mennyire lehet hasznos házi állatokat, mert így egy csapásra két legyet ütünk — segítségül venni, melyek e rovarokkal táplálkoznak.

Ki ne tapasztalta volna p. o. hogy a repát, főleg a czukorrépat, amint kibúj, már is tönkre teszik a rovarok, különösen a szürke, mintegy 12—15 m. m. hosszú ormányosok; ezeket szokás sok helyütt pénzért összegyűjteni és elpusztítani; azonban semmi, vagy csekély így az eredmény.

Sokkal prakticusabbak azok, kik az ily ormányos rovarok által megtámadott területekre baromfiakat, főleg pulykákat küldenek ki legelni; az eredmény meglepő; a rovarok kipusztítatnak a pulykák kitűnő táplálékot nyernek. — Ezen eljárást Német-, Szász- és Csehország, úgy szintén Ausztriában mindazok, kik czukorrépa termeléssel foglalkoznak, a legkiterjedtebb alakban követik s bizony mi is követhetnek. Tudjuk továbbá, hogy a kertekben a sok különböző, kisebb nagyobb rovar mennyi kárt okoz; e károk sokszor nem szembeötlők, de állandóságuknál fogva jelentékeny válnak és sokszor kihatnak a jövő évi termésre; ennek megakadályozása vagy legalább is csökkentése czéljából igen tanácsos a tyukokat tavasszal, midőn ássuk a kertet, oda beereszteni oly formán, hogy p. o. a megásott területet nem gereblyézzük el; így a tyukok másnapig tetemes számú rovarot és férget fognak elfogyasztani.

Németország nagyobb baromfi termelő vidékein ez eljárást kiterjesztik a szántóföldekre, hová a baromfiakat minden szántás után kerekre állított ketrecekben kivontatják s rendszeres turnusokban legeltetik, illetőleg bűngésítetik meg a szántókat.

Ki e czélra tyúkjait reá akarja szoktatni, annak ajánlok egy egyszerű módot.

Minden belsőségnél, udvaron, kerten, szilvásban stb. van oly terület mely rendszeres művelés kapálás alatt nincs; ily területen — főleg nyirkos helyeken — vessünk ki minden nap egy ásónyi mély árkot, a baromfiak számához képest hosszabbat vagy rövidebbet, aztán tereljük oda a baromfiakat. — A következő napokon már egész türelmetlenül fogják várni a szokott — legjobb reggeli — órákban az új felásást; s ezt annyira lehet vinni, hogy a tyukok, ha megpillantják az ásóval közeledő gondozójukat, mint a birkák fognak utána menni.

A mint láthatni tehát a baromfiakat nemcsak olcsón és észszerűen vagyunk képesek táplálni, — hanem egy által oly szolgálatot is tethetünk velük, mely nem megvetendő, annyival inkább, mert ma holnap már oda jutunk, hogy a rovarok mezőn és kertben egyaránt oly veszedelmes ellenségeink lesznek, melyek ellen az irtó háborút fel kell venni.

Vegyük fel tehát e kürtos eredményre vezet, miután böles Ciceró is mondta: — inter duo tertius viat.

A. L.

A selyemgubokért Magyarországon 1879-ik évben beváltás czimén csak 2809 frt 89 kr. fizettetett ki; 1887-ben pedig már 474,650 frt 42 $\frac{1}{2}$ kr.; nyolcz év alatt összesen 1.223,663 frt 24 kr. jövedelmet hozott az ország lakosainak, mely kizárólag Bezerédj Pál ur érdeme.

Eczet. A híres orleansi eczetgyártás körülbelül 230 liter irtartalmu tölgyfahordókban történik, melyek az eczetképződés ideje alatt mintegy félig vannak megtöltve. Hetenkint 10 liter eczetet fejtenek le és ugyanannyi bort töltenek fel. Az e czélra használandó bort, valamint az így nyert eczetet jól megtisztított búkkfa forrással derítik.

Hernyó pusztítás. A ministerium szigorú rendeletet adott ki a törvényhatóságokhoz, melyben meghagyja, hogy a hernyó pusztításra ezen túl több felügyeletet kell gyakorolni. A ki nem pusztítja, annak költségére a hatóság köteles a hernyókat pusztíttatni. Ajánljuk e rendelet szigorúságát a szőlőtulajdonosok figyelmébe.

Felelős szerkesztő: Balás Sándor.

Hirdetések.

2792. sz.
tkir. 1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A dunaföldvári kir. járásb. mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sulzbach Izidor végrehajtható Bán József végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a dunaföldvári kir. járásbíróház területén levő bölcskei 891 sz telekjkvben A 4271 hrsz. a feivett s:öllőre az árverés 542. frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1888 évi május hó 22-ik napján délelőtt 9 órakor Bölcske község házánál, megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 54 frt 20 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. czikk 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberi 1 én 3333. sz. a kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Dunaföldvárt, 1888. évi decz. hó 13-ik napján. kir. járásbíróház mint telekkönyvi hatóság.

Muraközy. kir. aljbíró

Eladó.

Avolt postaház, mely 8 szoba 1 eseléd szoba, előszoba konyha, 2 padlás fészter, kocsiszin istálló, pincze és 3 udvarból áll — a legkedvezőbb feltételek mellett örök áron szabad kézből eladó

Bővebb felvilágosítással szolgál Pakson, 1888. ápril hó.

Balás Sándor, és neje háztulajdonos.

2—10